

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce:

HOMMAGE A SUTNAR

Práci předložil student: BcA. VESELÝ Matej

Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba, specializace Užitá fotografie

Hodnocení vedoucího práce

Práci hodnotil:

MgA. Vojtěch Aubrecht

1. Cíl práce

Cíl práce je splněný nad rámec zadání.

2. Stručný komentář hodnotitele

Matěj Veselý je člověk, kterého si velice vážím. Byly to však především charakterové vlastnosti, které vzbuzovaly mé sympatie. V tvorbě už tomu zdaleka tak často nebývalo. Matěj je sice pilný, vytrvalý, inteligentní i vtipný člověk, do jeho tvorby se mu však tyto kvality jen málokdy podařilo vtisknout. Snad mu v tom bránila i další, veskrze pozitivní vlastnost: zvědavost. Matěj se téměř při každém novém zadání snažil najít přístup, který doposud nevyzkoušel. Pustil se i na pole fotografie, které mu je v podstatě na míle vzdálené – konceptuální fotografické tvorby. To vše je samozřejmě naprosto v pořádku, zvláště pak ve školním prostředí. Kde jinde už by člověk měl mít prostor k volnému experimentu a

poznávání sebe sama? Výsledné portfolio, které za sebou Matěj po šesti letech studia zanechává, přeci jen však trochu budí rozpaky a vyvolává otázku: hledal Matěj sám sebe a našel se alespoň z části? Anebo se jen až příliš nechal ovlivňovat okolním výtvarným světem, přičemž jeho vlastní mu unikalo? Při přijímacím řízení na magisterský stupeň jsem byl přesvědčený, že Matěj má kvality a kapacitu na toto studium, ale že by si měl dát časový odstup, roční pauzu, aby získal potřebný nadhled a posílněn tak mohl znova přistoupit ke studiu. Okolnosti tomu chtěly jinak a snad je to tak i dobře. Matěj se do studia pustil s předchozím nadšením i vervou, ale i původním přístupem a s příslušnými výsledky. Zásadní zlom pak cítím v jeho knize „Všechno je to Veselý“, ve které pracuje s literárním odkazem svého otce. Domnívám se, že právě tohle je parketa, na které Matěj dosahuje těch nejlepších výsledků – práce s lidmi. Ať už je to v citlivém hledání prostředí, jím vlastního prostředí, nebo v podobě streetové fotografie. V těchto žánrech, kde Matěj bezprostředně pracuje s člověkem, umí nejlépe uplatnit svoji empatii, jemný humor, své lidství.

Ve své diplomové práci se však Matěj pustil do dalšího experimentu – fotografii upozadil na úkor dominantní grafiky ve stylu Ladislava Sutnara. Ve své velice dobře postavené a příjemně čtivé teoretické práci, autor dobře zdůvodňuje svoji volbu tématu i postoj, který k němu zaujímá. Ve třech cyklech volí pokaždé novou perspektivu, ze které lze Sutnarův odkaz nahlížet. Jednou čerpá inspiraci v Sutnarově malbě, podruhé v grafice a na konec obrací svou pozornost do současnosti – jak se s osobností Ladislava Sutnara vyrovnává po něm pojmenovaná fakulta. Humor střídá obdiv, obdiv střídá kritika. Matěj se svým způsobem loučí se svým studiem a svojí Alma mater. A činí tak důstojně. Sice opět nevsadil na svoji nejsilnější zbraň, ale tentokrát ve svém experimentu uspěl.

3. Vyjádření o plagiátorství

Práce nenese známky plagiátorství.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Jak již výše zmíněno, Matěj Veselý volil riskantní cestu. Nejen, že se musel poprat s jinou výtvarnou disciplínou než sobě vlastní, ale ještě se rozhodl pro konfrontaci s velkým umělcem dvacátého století – Ladislavem Sutnarem. Co se této konfrontace týče, znovu se ukazuje, jak inspirativní a svým způsobem neinvazivní je Sutnarova tvorba. Matěj na ni byl schopen zdárně reagovat hned v několika rovinách.

Co se týče výtvarných nástrojů je Matěj příkladem vize, na které Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara stojí – její součástí je multižánrovost. Matěj je a zůstává fotografem, ale ve své diplomové práci odhaluje i své schopnosti grafika. V tomto ohledu nejen naplňuje svoje osobní ambice, ale i fakultní filozofii.

Práci hodnotím výborně, ale dovolím si jednu radu:

Matěji, nebuď jako Sutnar – buď víc než kdy jindy Matěj Veselý.

Datum:

Podpis:

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized, cursive name followed by a long horizontal line.

